

Griepje

Ergens in deze uitgave van *Fieldmanager* concludeert Frank van der Peet van de gemeente Den Haag dat de sportsector zwaar ziek is. Van der Peet illustreert zijn diagnose door aan te halen dat hij dit jaar een fors aantal kunstgrasvelden heeft gerenoveerd, waarbij in even zoveel gevallen niet werd geleverd wat in het bestek werd gevraagd. In een column onder het pseudoniem Green Leaks komt de tegenpartij aan het woord. Zij beklagt zich over het feit dat de klant - diezelfde gemeente dus - niet altijd accepteert dat hij met normale garantiebepalingen wordt geconfronteerd. Misschien is een en ander niet direct vergelijkbaar, maar *in the end* zijn dit natuurlijk twee kanten van dezelfde medaille en de vraag is nu: wie heeft er gelijk? Waarschijnlijk allebei. Van der Peet constateert terecht dat de boel door en door verrot is door de eeuwige focus op de laagste prijs. De markt belooft daarbij partijen die voor de bekende zes min gaan. Iedereen die net iets meer wil leveren, wordt keihard afgestraft door het systeem van aanbesteden. Kwaliteit wordt met de mond, in het bestek en in de glimmende brochures van de leveranciers weliswaar volop beleden, maar wordt vervolgens vakkundig in de kiem gesmoord door de bestekschrijver. Natuurlijk zijn er inmiddels tal van initiatieven en ideeën om slimmer aan te besteden, maar dit gebeurt nog mondjesmaat en klaarblijkelijk alleen onder bijzondere omstandigheden.

De klant accepteert niet altijd dat hij met normale garantiebepalingen wordt geconfronteerd

De afgelopen maand liet een voorlopige einduitslag zien van de professionaliseringsslag van de BSNC. Ik weet niet of u de Engelse uitspraak 'you can't make an omelette without breaking eggs' kent? Ook voor deze situatie ging deze bekende zegswijze op. Het is alleen de vraag wat de schade aan de eieren is en wat de winst is van de omelet? De bestuurders van de BSNC ontkennen het manhaftig, maar achter de schermen en in de wandelgangen werd en wordt behoorlijk geklaagd over de ontwikkelingen op dit gebied. Het klopt dat alle voorstellen zijn aangenomen met een meerderheid van stemmen, toch zijn er behoorlijk wat mensen die van mening zijn dat de gang van zaken ondemocratisch was. Vooral het feit dat de vertrouwenskwestie is gesteld en dat het voltallige bestuur zou aftreden als het voorstel niet zou worden aangenomen was hier debet aan. Een tweede veel gehoord bezwaar was het feit dat mensen naar voor geschoven worden voor betaalde functies, die al een functie binnen de Branchevereniging bekleedden. Persoonlijk vind ik het wat bout om dat af te doen met nepotisme, maar dat zijn wel de kreten die gebezigd worden in de wandelgangen.

Ook al heeft de BSNC nu dan een betaalde directeur. Het is en blijft natuurlijk een club die volledig draait op leden

Nu kun je dat gemakkelijk wegwuiven als de onbeduidende mening van een kleine minderheid. Mijn opmerkingen zijn immers niet gebaseerd op representatief wetenschappelijk onderzoek, maar gewoon op wat lukraak rondbellen. Toch is dat te makkelijk. Ook al heeft de BSNC nu dan een

Wat is de schade aan de eieren en wat de winst is van de omelet?

betaalde directeur. Het is en blijft natuurlijk een club die volledig draait op leden. En als ik verschillende partijen nu al hoor roepen dat zij hun inspanningen voor de BSNC willen verminderen en uit commissies stappen dan is dat toch een gevaarlijke ontwikkeling. Zeker ook omdat het hier leden betreft die altijd echt voor de BSNC zijn gegaan en er bovenmatig veel tijd in geïnvesteerd hebben.

Ik wens u een gezond en sportief 2013 en fantastische feestdagen.

Hein van Iersel
hein@nwst.nl
Hoofdredacteur *Fieldmanager*